

nedsat. Jeg kan sige, og siger vist ikke for meget, naar jeg stempler denne Skat, som her svares ved Omsætningen af faste Ejendomme, som en Slags Stavnsbaand; den forhindrer mange Gange en naturlig Omsætning af de faste Ejendomme, ene og alene fordi der er saa store Afgifter ved denne Omsætning. Og spørge vi om, hvem der udreder disse Afgifter, er der jo ikke Tvivl om, at det er den, som sælger Ejendommen. I det Øjeblik man gaar ud fra, at de begge, Køber og Sælger, ere lige dygtige Handelsmænd, og man gaar ud fra, at Køberen har fastsat den Sum, han vil give for Ejendommen og ikke en Smule mere, har han ganske naturligt i denne Sum ogsaa indbefattet alle de Papir-omkostninger, der ville blive ved Overdragelsen af Ejendommen; altsaa bliver det faktisk Ejeren, som kommer til at betale denne Afgift til Staten, naar han afhænder Ejendommen. Paa den anden Side kunne vi betragte det som en Slags Ejendomsskat; det er en Skat, som bliver svaret, fordi Ejeren i en Del Aar, mange eller faa, har drevet vedkommende Ejendom. Der er nogle Ejendomme, som have det Held eller Uheld, hvad man nu vil kalde det, at være Genstand for hyppig Omsætning, og andre Ejendomme, som blive i en lang Aarrække i sin Besidders Værg. Det vilde nu være urimeligt, at den, som kun har besiddet Ejendommen i ganske kort Tid, skal svare akkurat selv samme Afgift ved Omsætningen som den, der har bevaret sin Ejendom i lang Tid. Og saa er det faldet mig ind, om der ikke var en anden Maade at faa Skat af Ejendommen paa end denne Stempelafgift, som er paalagt Omsætningen. Hvad om man lagde en forøget Ejendomsskyld paa Ejendommene og saa lempede denne Omsætningsafgift, der jo faktisk er en Ejendomsskat, selv om den falder uregelmæssig? Gennemsnitstiden for en Ejendoms Bevarelse hos samme Ejer ligger omkring 20 Aar, og det kunde saa beregnes, hvor meget Ejendomsskylden aarlig skulde forøges, for at dække det meste af Stempelskatten. Jeg tror, det var en langt bedre og sundere Maade at faa løst denne Sag paa end som her ved at sidde Ejendommen i ganske kort Tid, fastholde, endsige forhøje de nuværende Omkostninger ved Omsætning af faste Ejendomme. Det var denne Tanke, jeg vilde fremsætte, og jeg tror, at dersom den højtærede Finansminister muligvis havde draget Ejendomsskylden sammen med Stempelskatten her, vilde der kunne være truffet en overordentlig fornuftig

Ordning af Stempelskatten paa fast Ejen-
dom.

Det synes mig nu i alt Fald, at naar den højtærede Finansminister er kommen frem med et saa indgribende Forslag, som dette er for Omsætningen, havde det været heldigere, om det var kommet saa tidligt frem, at der kunde have været Tid til at give det en indgaaende Drøftelse. Der er mange Punkter i Lovforslaget, jeg ikke forstaa og ikke fatter; jeg kan f. Eks. ikke forstaa en af Paragrafferne, der siger, at der skal betales større Stempel, naar jeg sælger til det offentlige end til en privat Mand. Naar jeg har den Betragtning, som jeg har, at det selvfølgelig er Ejeren, der maa betale, saa kan jeg ikke forstaa denne Paragraf, thi den, der sælger til det offentlige, bliver jo der stillet paa en ringere Maade, end naar han sælger til en privat Mand. — Jeg synes, at der i hele denne Ordning af Stempelskatten er en Del, som kunde trænge til en nøje Prøvelse. Saa vidt jeg kan forstaa, skal Sagen i Udvalg, men jeg frygter for, at hvis vi ikke skulde blive inde hele Sommeren, kan dette Udvalg ikke faa Tid til at arbejde paa at faa noget rigtig godt ud af Forslaget.

Tvede: Jeg skal i Tilslutning til det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Hey) gøre en Bemærkning angaaende § 155, der vedrører de enkelte hidtil givne Rettigheder til at udstede Kontrabøger uden Stempel, en Rettighed, som nu efter Lovforslagets Behandling i Folketinget er bestemt at skulle bortfalde ved Udgangen af Aaret 1913. Jeg tillader mig at henstille, om vi ikke i Stedet for at berøve dem denne Rettighed bedre kunde gaa til at give de andre Banker, der virke som Sparekasser, en lignende Rettighed som den, de andre hidtil have haft. Jeg tror, at det modsatte vilde skabe et ret betydeligt Besvær og Ravage for de Banker, der ville komme til at miste den, og jeg har endnu ikke hørt, at de ældre Banker, som hidtil have haft Sparekassens virksomhed i Forbindelse med deres Bankvirksomhed, egentlig have paaført nogen Tab, saa at der er nogen direkte Grund til at berøve dem denne Rettighed. Jeg vilde være tilbøjelig til at anbefale, at man snarere gik til det modsatte og gav denne Rettighed til de andre Banker, og skulde der derved muligvis komme noget Indtægtstab for Statskassen, fordi Indtægten blev mindre end beregnet, kunde vi jo maaske paa en anden Konto finde Ækivalent derfor. Jeg tillader mig at anbefale dette til nærmere Overvejelse.